Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gruodžio 11 d.*

„Teisė susipažinti su dokumentais – Reglamentas Nr. 1049/2001 – Dokumentai, susiję su valstybės pagalbos kontrolės procedūra – Atsisakymas leisti susipažinti – Išimtis, susijusi su trečiųjų asmenų komercinių interesų apsauga – Išimtis, susijusi su inspekcijų, tyrimų ir audito veiklos tikslų apsauga – Bendroji konfidencialumo prezumpcija – Pareiga išnagrinėti konkrečiai ir individualiai – Viršesnis viešasis interesas“

Byloje T-440/17

Arca Capital Bohemia a.s., įsteigta Prahoje (Čekijos Respublika), atstovaujama advokatės M. Nedelka,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A. Bouchagiar ir A. Buchet,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo, kuriuo siekiama, kad būtų panaikintas, pirma, sprendimas, kuris yra tariamai priimtas 2017 m. kovo 15 d. Komisijos atsakyme į pirminę paraišką leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, ir, antra, 2017 m. gegužės 4 d. Komisijos sprendimas C(2017) 3130 *final*, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti su šiais dokumentais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai E. Buttigieg ir B. Berke (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2007 m. liepos 18 d. Europos Komisija priėmė sprendimą 2008/214/EB dėl valstybės pagalbos C 27/2004, kurią Čekijos Respublika suteikė *GE Capital Bank a. s.* ir *GE Capital International Holdings Corporation, USA* [pranešta Nr. C(2007) 1965] (OL L 67, 2008, p. 3)

* Proceso kalba: anglų.

2 Šiuo sprendimu Komisija konstatavo, kad privatizuojant ir restruktūrizuojant *Agrobanka Praha a.s.* banką nuo 2004 m. gegužės 1 d. *GE Capital Bank* ir *GE Capital International Holdings Corporation, USA* gavo nesuderinamos su vidaus rinka valstybės pagalbos žalos atlyginimo, kuris atitiko tam tikrus reikalavimus, pagrįstus 1998 m. birželio 22 d. *Česká Národní Banka* (Čekijos nacionalinis bankas, Čekijos Respublika) ir *GE Capital International Holdings Corporation, USA* sudarytu susitarimu dėl žalos atlyginimo, pakeistu 2004 m. balandžio 25 d. susitarimo dėl žalos atlyginimo pakeitimu Nr. 1, forma ir pardavimo teisės galimybės forma, pagrįsta 1998 m. birželio 22 d. sutartimi dėl pardavimo teisės galimybės.

3 Remdamasi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 311) 2017 m. vasario 23 d. laišku ieškovė *Arca Capital Bohemia a.s.* paprašė leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su administracine valstybės pagalbos kontrolės procedūra, kuri buvo užbaigta Sprendimu 2008/214.

4 Konkrečiai kalbant, paraiška leisti susipažinti su dokumentais buvo susijusi su (toliau – nagrinėjami dokumentai):

– 1998 m. birželio 22 d. pagrindiniu Čekijos nacionalinio banko ir *GE Capital Bank a.s.* bei *GE Capital International Holdings Corporation, USA* (įskaitant priedus) susitarimu (toliau – pagrindinis susitarimas),

– 2000 m. lapkričio 30 d. pagrindinio susitarimo pakeitimu Nr. 1,

– 2001 m. lapkričio 21 d. pagrindinio susitarimo pakeitimu Nr. 2.

5 2017 m. kovo 15 d. laišku Komisija informavo ieškovę apie jos paraiškos leisti susipažinti su nagrinėjamais dokumentais atmetimą, pagrįstą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje įtvirtinta išimtimi (toliau – atsakymas į pirminę paraišką). Primindama savo iš SESV 339 straipsnio kylančią pareigą, susijusią su profesinės paslapties apsauga, ir remdamasi 2012 m. birželio 28 d. Sprendimu *Komisija / Agrofert Holding* (C-477/10 P, EU:C:2012:394) Komisija nusprendė, kad šiems dokumentams buvo taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, pagal kurią jų atskleidimas iš esmės reiškė kėsinimąsi į atitinkamų įmonių komercinių interesų apsaugą. Ji taip pat pažymėjo, kad ieškovė nepateikė jokių argumentų, kuriais būtų siekiama įrodyti, jog nagrinėjamiems dokumentams nebuvo taikoma bendroji prezumpcija arba egzistuoja viršesnis viešasis interesas. Galiausiai Komisija nurodė, kad bendroji prezumpcija taip pat taikoma leidimui susipažinti iš dalies, kuris dėl to negalėjo būti suteiktas.

6 2017 m. balandžio 4 d. laišku ieškovė pateikė kartotinę paraišką pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį ir nurodė, kad egzistavo viršesnis viešasis interesas, kuris pateisina nagrinėjamų dokumentų atskleidimą ir kurį iš esmės sudaro piliečių viešųjų lėšų valdymo, atlikto Čekijos nacionalinių institucijų per *Agrobanka Praha* privatizaciją, kai šį banką įsigijo *GE Capital Bank* ir *GE Capital International Holdings Corporation, USA*, kontrolė.

7 2017 m. gegužės 4 d. Sprendimu C(2017) 3130 *final* (toliau – antrasis ginčijamas sprendimas) Komisija atmetė ieškovės skundą. Ji pirmiausia priminė, kad nagrinėjami dokumentai sudarė dalį administracinės bylos, susijusios su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, ir remdamasi jurisprudencija manė, kad jiems, kaip tokiems, yra taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, pagrįsta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir antroje įtraukoje numatytomis išimtimis, ir ši taikoma net galutinai užbaigus tyrimą. Ji, be kita ko, priminė, kad, kiek tai susiję su valstybės pagalbos kontrolės procedūromis, 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamente (ES) 2015/1589, nustatančiame išsamias [SESV] 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), įtvirtintos specialios taisyklės, susijusios su per valstybės pagalbos kontrolės procedūrą gautos informacijos apdorojimu, todėl leidimas susipažinti su šios procedūros byla tretiesiems asmenims, kitiems nei atitinkama valstybė

narė, pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 galėtų nulemti pusiausvyros, kurią teisės aktų leidėjas norėjo nustatyti, tarp valstybių narių pareigos pateikti Komisijai neskelbtiną informaciją, įskaitant susijusią su atitinkamomis įmonėmis, ir taip pateiktos informacijos Komisijai sustiprintos apsaugos garantijos remiantis Reglamentu Nr. 2015/1589. Be to, primindama, kad Reglamente Nr. 2015/1589 reikalaujama komercinės paslapties apsaugos, Komisija, remdamasi jurisprudencija, nusprendė, kad tiek, kiek nagrinėjamuose dokumentuose buvo neskelbtinos informacijos, susijusios su atitinkamų įmonių ekonomine veikla, jiems buvo taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, pagal kurią informacijos atskleidimas iš esmės reiškė kėsinimąsi į atitinkamų įmonių komercinių interesų apsaugą, ir ji buvo taikoma net galutinai užbaigus tyrimą.

8 Be to, Komisija išnagrinėjo galimybę leisti ieškovei susipažinti su dalimi atitinkamų dokumentų. Šiuo klausimu Komisija priėjo prie išvados, kad nebuvo galima leisti susipažinti su dalimi dokumentų, nepažeidžiant jos tyrimo veiklos tikslų ir komercinių interesų apsaugos. Iš tiesų, anot jos, atitinkamiems dokumentams akivaizdžiai ir visiškai buvo taikomos nurodytos išimtys, todėl jų atveju pareiga atskleisti informaciją nebuvo taikoma nei visiškai, nei iš dalies.

9 Galiausiai Komisija manė, kad nagrinėjamu atveju nebuvo jokio viršesnio viešojo intereso, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį, kuris galėtų pateisinti atitinkamų dokumentų atskleidimą. Šiuo klausimu ji manė, kad į ieškovės pateiktus argumentus, susijusius su tariamu nagrinėjamos valstybės pagalbos neteisėtumu, negalėjo būti atsižvelgta per leidimo susipažinti su dokumentais procedūrą. Be to, ji pažymėjo, kad ieškovės privatus interesas susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, kurį ji galėjo turėti, negalėjo būti viršesnis viešasis interesas.

Procesas ir šalių reikalavimai

10 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. liepos 4 d.

11 Pagrindinėms šalims nepateikus prašymo surengti teismo posėdį per tris savaites po to, kai joms buvo įteiktas pranešimas apie rašytinės proceso dalies pabaigą, Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį galėjo nuspręsti priimti sprendimą dėl ieškinio, nerengdamas žodinės proceso dalies. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas, konstatavęs, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendė priimti sprendimą be žodinės proceso dalies.

12 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti atsakymą į pirminę paraišką ir antrąjį ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

13 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną, kiek jis susijęs su atsakymu į pirminę paraišką,

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą, kiek jis susijęs su antruoju ginčijamu sprendimu,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl prašymo panaikinti atsakymą į pirminę paraišką priimtinumo

14 Komisija remiasi daliniu ieškinio nepriimtinumu, kiek jis pareikštas dėl atsakymo į pirminę paraišką, nes tai yra parengiamasis aktas, kuriuo negali būti daroma įtaka ieškovės teisinei situacijai.

15 Pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją ieškinį dėl panaikinimo galima reikšti tik dėl priemonių, sukeliančių privalomų teisinių padarinių, kurie turi įtakos ieškovo interesams ir aiškiai pakeičia jo teisinę situaciją (žr. 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

16 Iš suformuotos jurisprudencijos, susijusios su ieškinių dėl panaikinimo priimtinumu, matyti, kad kvalifikuojant ginčijamus aktus reikia remtis jų esme ir jų autorių tikslais. Šiuo klausimu priemonės, kuriomis galutinai nustatoma Komisijos pozicija pasibaigus administracinei procedūrai ir kuriomis siekiama sukelti privalomų teisinių pasekmių, galinčių paveikti ieškovo interesus, iš principo yra aktai, kuriuos galima ginčyti, išskyrus tarpines priemones, kuriomis siekiama parengti galutinį sprendimą ir kuriomis tokių pasekmių nesukeliama, ir aktai, vien patvirtinantys ankstesnį, per nustatytą terminą neginčytą aktą (žr. 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

17 Kiek tai susiję su Reglamentu Nr. 1049/2001, reikia pažymėti, kad jo 7 ir 8 straipsniais, kuriuose numatyta dviejų etapų procedūra, siekiama leisti, pirma, greitai ir supaprastintai išnagrinėti paraiškas dėl teisės susipažinti su atitinkamų institucijų dokumentais ir, antra, pirmiausia draugiškai spręsti galinčius kilti nesutarimus. Tais atvejais, kai šalys negali išspręsti tokio nesutarimo, minėto 8 straipsnio 1 dalyje numatytos dvi teisių gynimo priemonės: galima pradėti teisminį procesą arba pateikti skundą Europos ombudsmenui (2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 53 punktas).

18 Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose numatyta procedūra, pagal kurią suteikiama galimybė pateikti kartotinę paraišką, leidžia, be kita ko, atitinkamai institucijai peržiūrėti savo poziciją prieš priimant galutinį sprendimą atsisakyti suteikti teisę, dėl kurio gali būti pateiktas ieškinys Europos Sąjungos teisme. Tokia procedūra leidžia greičiau išnagrinėti pirmines paraiškas, todėl dažniau patenkinti pareiškėjo lūkesčius, kartu leidžiant šiai institucijai priimti išsamią poziciją prieš galutinai atsisakant leisti susipažinti su pareiškėjo prašomais dokumentais, ypač jeigu jis pakartotinai pateikia savo paraišką atskleisti šiuos dokumentus, nepaisant to, kad minėta institucija motyvuotai atsisakė tai padaryti (2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 54 punktas).

19 Darytina išvada, kad atsakymas į pirminę paraišką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalį, yra tik pirmas pozicijos pareiškimas, dėl kurio iš esmės negali būti pareikštas ieškinys, nes juo nesukeliama teisinių padarinių nesusiklosčius išimtinėms aplinkybėms (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36 punktą ir 2010 m. sausio 19 d. Sprendimo *Co-Frutta / Komisija*, T-355/04 ir T-446/04, EU:T:2010:15, 36 punktą).

20 Kitaip yra tuo atveju, kai, be kita ko, atsakymas į priminę paraišką turi formos trūkumų, nes jame ieškovė neinformuojama apie jos teisę teikti kartotinę paraišką (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Brink's Security Luxembourg / Komisija*, T-437/05, EU:T:2009:318, 74 ir 75 punktus), arba kai institucija galutinai nustato savo poziciją atsakyme į pirminę paraišką (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 58–62 punktus ir 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36 punktą).

21 Nagrinėjamu atveju ieškovė nenurodė jokios išimtinės aplinkybės, kuri galėtų pateisinti ieškinio priimtinumą tiek, kiek jis yra susijęs su atsakymu į pirminę paraišką. Be to, iš šio atsakymo analizės matyti, kad jame nepateikta galutinė Komisijos pozicija, nes ieškovė buvo informuota apie jos teisę pateikti kartotinę paraišką dėl Komisijos pozicijos peržiūros, ir ji tai padarė.

22 Atsižvelgiant į visa tai kas išdėstyta, reikia atmesti kaip nepriimtiną ieškinį tiek, kiek jis pareikštas dėl atsakymo į pirminę paraišką.

Dėl prašymo panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą

23 Grįsdama savo ieškinį ieškovė iš esmės pateikia du pagrindus, grindžiamus, pirma, iš principo neteisingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukų taikymu ir, antra, papildomai šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies pažeidimu tiek, kiek nagrinėjamų dokumentų atskleidimas pateisinamas viršesniu viešuoju interesu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad buvo neteisingai taikytos Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytos išimtys

24 Pateikdama pirmąjį pagrindą ieškovė teigia, kad Komisija padarė klaidą, kai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią traukas ir aiškino šiose nuostatose numatytas išimtis plačiai ir klaidingai.

25 Pirmiausia reikia išnagrinėti antrojo ginčijamo sprendimo teisėtumą tiek, kiek jis paremtas bendrąja prezumpcija, pagrįsta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtimi, susijusia su trečiųjų asmenų komerciniais interesais.

– Dėl bendrosios prezumpcijos, paremtos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta komercinių interesų apsaugos išimtimi, taikymo

26 Ieškovė mano, kad antrajame ginčijamame sprendime Komisijos nurodyta jurisprudencija grindžiant bendrosios prezumpcijos, paremtos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta komercinių interesų apsaugos išimtimi, taikymą negali būti taikoma nagrinėjamu atveju. Ji ginčija Komisijos nurodytos jurisprudencijos, susijusios su bylomis susijungimų ir kartelių srityje, reikšmingumą ir nurodo, kad ji netaikoma jos paraiškai, kuri pateikiama valstybės pagalbos srityje. Šių procedūrų tikslas ir pobūdis skiriasi. Iš tiesų, anot ieškovės, skirtingai nei per procedūras valstybės pagalbos srityje, kurios susijusios su viešųjų lėšų valdymu ir valstybių narių santykiais su kitais subjektais, susijungimų ir kartelių kontrolės procedūros yra susijusios su dviejų privačių subjektų santykiais, ir šiuo tikslu Komisijai pateiktuose dokumentuose įprastai yra verslo paslapčių, kurios turi būti saugomos. Vis dėlto procedūra valstybės pagalbos srityje dėl savo pobūdžio susijusi su viršesniu viešuoju interesu gauti tiek informacijos, kiek įmanoma, valstybės institucijų teisėto veikimo ir tinkamo viešųjų lėšų valdymo kontrolei. Anot ieškovės, atskleidimo poveikis įmonių norui bendradarbiauti yra reikšmingas tik per procedūras kartelių ir susijungimų srityje, nes asmenys, kuriems, taikomos procedūros, yra privatūs subjektai ir viešosios lėšos nėra susijusios su šiomis procedūromis.

27 Dublike ieškovė nurodo, kad iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog duomenų konfidencialumas gali būti pagrįstai atmestas dėl nagrinėjamos informacijos senumo. Be to, ji teigia, kad atsisakymas susipažinti su dokumentais negali būti pateisintas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalį, atsižvelgiant į prašomų dokumentų turinį, kuris yra bendras ir apibrėžtas susitarimu dėl pirkimo, visiškai prieinamo visuomenei. Todėl nagrinėjamų dokumentų atskleidimas nepažeistų atitinkamų įmonių komercinių interesų.

28 Anot ieškovės, Komisija turėjo atlikti individualų dokumentų tyrimą, kad įrodytų, jog, neatsižvelgiant į praėjusį laiką, nagrinėjamuose dokumentuose esanti informacija turėjo vis dar būti saugoma pagal išimtį, susijusią su komercinių interesų apsauga.

29 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

30 Pažymėtina, kad nors ieškovė neginčija būtent dokumentų, susijusių su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, bendrosios konfidencialumo prezumpcijos principo, ji tvirtina iš esmės, jog tokia prezumpcija netaikoma nagrinėjamu atveju, nes tyrimo procedūra buvo visiškai baigta. Ji mano, kad Komisija turėjo atlikti individualų dokumentų tyrimą, kad įrodytų, jog, neatsižvelgiant į praėjusį laiką, nagrinėjamuose dokumentuose esanti informacija turėjo vis dar būti saugoma pagal išimtį, susijusią su komercinių interesų apsauga.

31 Be to, bendrosios prezumpcijos, kad tam tikro pobūdžio dokumentų atskleidimas iš principo pakenktų kurio nors iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų interesų apsaugai, pripažinimas leidžia kompetentingai institucijai nagrinėti bendrą prašymą ir atitinkamai į jį atsakyti (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 48 punktas ir 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, T-210/15, EU:T:2017:224, 54 punktas).

32 Vadinasi, bendroji prezumpcija reiškia, kad dokumentams, kuriems ji taikoma, negalioja visiško ar dalinio jų turinio atskleidimo pareiga (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 133 punktą).

33 Vadinasi, jei būtų pripažinta, kad Komisija teisingai nagrinėjamu atveju atsisakė leisti ieškovei susipažinti su nagrinėjamais dokumentais remdamasi bendrąja prezumpcija, ir tai taikytina, nepaisant to, jog nagrinėjama valstybės pagalbos kontrolės procedūra buvo baigta, būtų darytina išvada, jog Komisija neturi individualiai išnagrinėti visų konkrečiu atveju prašomų dokumentų ir neturi spręsti, ar su tais dokumentais bent jau turi būti leista susipažinti iš dalies (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68 punktą).

34 Taigi reikia išnagrinėti, ar taikydama bendrąją prezumpciją, pagrįstą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtimi, susijusia su trečiųjų asmenų komerciniais interesais, Komisija nagrinėjamu atveju nepadarė teisės klaidos.

35 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama suteikti visuomenei kuo platesnę susipažinimo su institucijų dokumentais galimybę. Iš šio reglamento, būtent jo 4 straipsnio, nustatančio su tuo susijusių išimčių sistemą, matyti, kad šiai teisei susipažinti su dokumentais taikomi tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo ar privataus intereso pagrindais (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 51 punktas ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 61 punktas).

36 Tiesa, kad remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, siekiant pagrįsti atsisakymą leisti susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu, iš principo nepakanka, kad toks dokumentas būtų susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta veikla. Atitinkama institucija taip pat privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pakenkti pagal šiame straipsnyje numatytą išimtį saugomam interesui (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49 punktas; taip pat žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

37 Vis dėlto Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šiuo klausimu atitinkamai Sąjungos institucijai iš principo leidžiama remtis kai kurių kategorijų dokumentams taikomomis bendrosiomis prezumpcijomis, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi paraiškoms leisti susipažinti

su tokio paties pobūdžio dokumentais (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 54 punktas; taip pat žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Taigi Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad egzistuoja tokios bendrosios prezumpcijos, visų pirma kiek tai susiję su administracinės bylos dėl valstybės pagalbos kontrolės procedūros dokumentais (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61 punktą ir 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 36 punktą), dokumentais, kuriais Komisija ir pranešančiosios šalys arba tretieji asmenys pasikeitė per įmonių koncentracijos kontrolės procedūrą (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 123 punktą ir 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 64 punktą), ir dokumentais, esančiais byloje dėl SESV 101 straipsnio taikymo procedūros (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 93 punktą). Bendrasis Teismas taip pat pripažino bendrosios prezumpcijos egzistavimą, kiek tai susiję su administracinės bylos, susijusios su procedūra dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, dokumentais (2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, T-210/15, EU:T:2017:224, 45 punktas).

39 Dėl dokumentų, susijusių su valstybės pagalbos kontrolės administracine byla, konfidencialumo bendrosios prezumpcijos buvo nuspręsta, kad juos atskleidus iš principo gali būti pakenkta tyrimo tikslų apsaugai (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61 punktas ir 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 37 punktas).

40 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos aiškinimo tikslais Sąjungos teismai atsižvelgė į aplinkybę, kad suinteresuotieji asmenys, kiti, nei atitinkama valstybė narė, per valstybės pagalbos kontrolės procedūrą neturi teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais. Jei šie suinteresuotieji asmenys, remdamiesi Reglamentu Nr. 1049/2001, galėtų susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais, kiltų pavojus valstybės pagalbos kontrolės sistemai (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 58 punktas ir 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, T-456/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:185, 61 punktas).

41 Teisė susipažinti su administracine byla vykstant kontrolės procedūrai pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ir teisė pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 susipažinti su dokumentais teisiškai skiriasi, tačiau jos abi lemia funkciniu požiūriu panašią situaciją. Iš tiesų, kai leidžiama susipažinti su dokumentais, taip sudaromos sąlygos suinteresuotiesiems asmenims gauti visas Komisijos pateiktas pastabas ir dokumentus, neatsižvelgiant į teisinį pagrindą, kuriuo remiantis leidžiama susipažinti su dokumentais (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 59 punktas ir 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, T-456/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:185, 62 punktas; taip pat šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 61 punktą).

42 Šie svarstymai taip pat taikytini aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį, nes teisės nuostatos, kurios reguliuoja valstybės pagalbos kontrolę, numato griežtas taisykles, kiek tai susiję su per tokią procedūrą gauta arba nustatyta neskelbtina komercine informacija. Iš tiesų, kaip teisingai pažymi Komisija, Reglamento 2015/1589 30 straipsnyje reikalaujama, kad pagal šį reglamentą gauta informacija, kuriai taikoma profesinė paslaptis, nebūtų atskleista (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 60 punktą).

43 Reglamento 2015/1589 taikymo srityje šia nuostata papildoma SESV 339 straipsnyje nustatyta taisyklė, kad Sąjungos institucijos neturi teisės atskleisti informacijos, kuriai taikomas profesinio konfidencialumo reikalavimas, visų pirma informacijos apie įmones, jų verslo ryšius arba jų išlaidų sudedamąsias dalis (šiuo kausimu žr. 2011 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Idromacchine ir kt. / Komisija*, T-88/09, EU:T:2011:641, 43 punktą ir 2015 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Niki Luftfahrt / Komisija*, T-511/09, EU:T:2015:284, 70 punktą).

44 Šiomis aplinkybėmis pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 suteikus bendrą leidimą susipažinti su dokumentais, susijusiais su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, būtų pažeista pusiausvyra, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo užtikrinti Reglamente 2015/1589, tarp, pirma, atitinkamos valstybės narės pareigos ir prireikus trečiųjų asmenų noro pateikti Komisijai galimai neskelbtiną komercinę informaciją tam, kad ji galėtų įvertinti valstybės pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, ir, antra, taip Komisijai pateiktos informacijos didesnės apsaugos, kurią lemia profesinė ir verslo paslaptis, užtikrinimo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 62 punktą).

45 Jeigu kiti asmenys, nei su valstybės pagalbos kontrolės procedūra susijusi valstybė narė, kuri pagal teisės aktus dėl valstybės pagalbos yra vienintelė įgaliota susipažinti su šios procedūros byla, galėtų susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, šiame reglamente nustatytai tvarkai kiltų pavojus (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 63 punktą).

46 Taigi siekiant išaiškinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį reikia pripažinti, kad yra bendra prezumpcija, pagal kurią atskleidžiant administracinės bylos, susijusios su valstybės pagalba, dokumentus kėsinamasi į su atitinkama procedūra susijusių įmonių komercinius interesus.

47 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad nagrinėjami dokumentai, kurie minėti ginčijamo sprendimo 1 punkte, buvo pateikti per valstybės pagalbos kontrolės procedūrą C 27/2004, po kurios priimtas Sprendimas 2008/214, todėl jie sudaro šios procedūros administracinės bylos dalį. Be to, dėl pagrindinio susitarimo ir jo pakeitimų pažymėtina, kad jie turi būti laikomi sudarantys tą pačią dokumentų kategoriją. Taigi šiems dokumentams taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija.

48 Kaip teisingai pažymėjo Komisija antrajame ginčijamame sprendime, ir, priešingai tam, ką teigia ieškovė, ši išvada iš karto matyti, neatsižvelgiant, ar prašymas leisti susipažinti su dokumentais yra susijęs su baigta procedūra, ar su tebevykstančia. Iš tiesų, atsižvelgiant į per su valstybės pagalbos kontrole susijusią procedūrą saugomus interesus, paskelbus neskelbtiną informaciją dėl su šia procedūra susijusių įmonių, be kita ko, pagalbos gavėjų, ekonominės veiklos, gali būti pažeisti jų komerciniai interesai, nepaisant to, kad SESV 108 straipsnio taikymo procedūra jau yra baigta (pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 124 punktą; 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 66 punktą ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 43 punktą).

49 Taip pat svarbu pabrėžti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalyje numatytos komercinių interesų ar neskelbtinų dokumentų išimtys gali būti taikomos 30 metų, o prireikus ir ilgiau (2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 125 punktas; 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 67 punktas ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 44 punktas).

50 Šiuo klausimu reikia atmesti ieškovės kaltinimą, pagal kurį jurisprudencija dėl leidimo susipažinti su dokumentais, susijusiais su susijungimo sandorių kontrolės procedūra ir SESV 101 straipsnio taikymu, netaikytina šioje byloje, kiek tai susiję su leidimu susipažinti su valstybės pagalbos kontrolės procedūros bylos dokumentais. Iš tiesų jau buvo nuspręsta, kad, atsižvelgiant į leidimą susipažinti su administracine

byla, valstybės kontrolės procedūra ir susijungimo sandorių kontrolės procedūra yra panašios ir kad reikia pripažinti, jog egzistuoja bendroji su šiomis procedūromis susijusių dokumentų konfidencialumo prezumpcija kiekvienoje iš jų (2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 117–123 punktai ir 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 45 ir 62 punktai). Šiuo klausimu Teisingumo Teismas taip pat išvedė analogiją tarp valstybės pagalbos kontrolės procedūros ir procedūros pagal SESV 101 straipsnį (2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 46 punktas).

51 Jeigu būtų tiesa, kad skiriasi susijungimo sandorio arba kartelio kontrolės procedūrų ir procedūros valstybės pagalbos srityje pobūdis ir eiga, vis dėlto, priešingai tam, ką teigia ieškovė, reikėtų pažymėti, kad įmonių komerciniai interesai, saugomi per šias procedūras, yra panašūs.

52 Iš tiesų, atsižvelgiant į SESV 108 straipsnio taikymo procedūros tikslą, kurį sudaro patikrinimas, ar valstybės pagalba yra suderinama su vidaus rinka, kaip teisingai nurodė Komisija, ji gali gauti iš valstybės narės arba privačių šalių, kaip antai skundą pateikusių subjektų arba kitų trečiųjų šalių, pavyzdžiui, konkurentų arba pagalbos gavėjo klientų, informacijos, kuri yra susijusi su atitinkamų įmonių ekonomine veikla, kuri dėl komercinių priežasčių yra neskelbtina ir kurią atskleidus kiltų pavojus jų komerciniams interesams.

53 Pagal jurisprudenciją informacija, kurią apima profesinė paslaptis, gali būti ir konfidenciali informacija, ir komercinės paslaptys (2011 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Idromacchine ir kt. / Komisija*, T-88/09, EU:T:2011:641, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Kaip matyti iš 2003 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikato C(2003) 4582 dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose (OL C 297, 2003, p. 6) 10 ir 11 konstatuojamųjų dalių, valstybės pagalbos kontrolės procedūros byloje esančios verslo paslaptys, kurios susijusios ne tik su pagalbos gavėju, bet ir su trečiaisiais asmenimis, gali apimti gamybos ir paskirstymo išlaidų vertinimo metodus, gamybos paslaptis, tiekimo šaltinius, pagaminamų ir parduodamų prekių kiekius, rinkos dalis, klientų ir platintojų sąrašus, rinkodaros planus, savikainos struktūrą, pardavimo politiką ir informaciją apie vidaus įmonės struktūrą.

54 Ši informacija, kuri nepriklauso viešai sričiai, galėtų būti pelningai panaudota kitų įmonių, jeigu būtų atskleista, nes ja suteikiamas įmonei, kuri ją turi, ekonominis, strateginis arba organizacinis ir struktūrinis pranašumas. Dėl tokio atskleidimo gali būti pažeisti valstybės pagalbos gavėjo arba trečiųjų asmenų, susijusių su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, komerciniai interesai. Kadangi ši informacija buvo gauta pagal Reglamentą 2015/1589, jai taikoma profesinė paslaptis (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2006 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija*, T-198/03, EU:T:2006:136, 71 punktą ir 2007 m. spalio 12 d. Sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija*, T-474/04, EU:T:2007:306, 65 punktą).

55 Darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju Komisija teisingai atsisakė leisti susipažinti su ieškovės prašomais dokumentais, taikydama bendrąją prezumpciją, pagrįstą išimtimi, susijusia su atitinkamų įmonių komercinių interesų apsauga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, ir tai galioja neatsižvelgiant į tai, kad nagrinėjama valstybės pagalbos kontrolės procedūra jau buvo baigta.

56 Taigi pagal šio sprendimo 31–33 punktuose primintą jurisprudenciją ir atvirkščiai tam, ką teigia ieškovė, Komisija neprivalėjo individualiai išnagrinėti kiekvieno dokumento, su kuriuo buvo prašoma susipažinti, kad patikrintų, ar, neatsižvelgiant į praėjusį laiką, nagrinėjamuose dokumentuose esanti informacija vis dar saugoma remiantis išimtimi, susijusia su komercinių interesų apsauga. Iš tiesų dėl tokio reikalavimo ši bendroji prezumpcija būtų praktiškai neveiksminga, t. y. neleistų Komisijai į prašymą suteikti bendrą teisę susipažinti atsakyti taip pat bendrai (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68 punktas).

57 Šia išvada negali būti abejojama remiantis argumentais, kuriuos ieškovė siekia pagrįsti Teisingumo Teismo jurisprudencija. Pirmiausiai reikia pažymėti, kad atrodo, jog ieškovė ja remiasi vien siekdama konstatuoti, kad, pasibaigus valstybės pagalbos kontrolės procedūrai, yra taikoma bendroji prezumpcija, pagrįsta išimtimi, susijusia su tyrimo veiklos tikslų apsauga, bet ne pagrįsta išimtimi, susijusia su trečiųjų asmenų komercinių interesų apsauga.

58 Bet kuriuo atveju reikia pabrėžti, kad bylose, kuriose priimtas 2011 m. liepos 21 d. Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija* (C-506/08 P, EU:C:2011:496) ir 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541), kuriais remiasi ieškovė, Teisingumo Teismas aiškino nagrinėjamos procedūros užbaigimo poveikį išimties, kuria siekiama apsaugoti sprendimo priėmimo procesą, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje, ir išimties, susijusio su teismo procesų ir teisinių nuomonių apsauga, numatytos to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje, taikymui, bet ne išimties, susijusios su trečiųjų asmenų komercinių interesų apsauga, numatytos šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje, taikymui. Ieškovė nepateikė jokio argumento, kuriuo įrodoma, kaip ši jurisprudencija turėtų būti taikoma pastarajai išimčiai.

59 Taigi šiuo klausimu ieškovės pateiktus argumentus reikia atmesti.

60 Vis dėlto bendrąja prezumpcija neatmetama suinteresuotųjų asmenų teisė įrodyti, kad konkrečiam dokumentui, kurį prašoma atskleisti, netaikoma minėta prezumpcija, be kita ko, dėl to, kad praėjo laiko (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 27 punktą) arba kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis numatyto dokumento atskleidimą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62 punktas ir 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 39 punktas).

61 Asmuo, kuris prašo atskleisti dokumentą, turi pateikti įrodymų, kuriais remiantis galima nustatyti, kad dokumentų, susijusių su valstybės pagalbos kontrolės procedūromis, konfidencialumo bendroji prezumpcija netaikoma minėtam dokumentui arba, kad yra toks viršesnis viešasis interesas, pateisinantis tokį atskleidimą (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 40 punktą).

62 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad kartotinėje paraiškoje ieškovė tik nurodė, kad yra viršesnis viešasis interesas, kuris gali pateisinti nagrinėjamų dokumentų atskleidimą šiuo atveju. Vis dėlto ji nepateikė nieko, kad įrodytų, jog nagrinėjamiems dokumentams nebuvo taikoma jau atsakyme į pirmą paraišką Komisijos nurodyta bendroji prezumpcija, pagrįsta išimtimi, susijusia su komercinių interesų apsauga. Ji neteigė, kaip tai darė pateikdama dubliką šiame procese, kad šiuose dokumentuose esanti informacija nebėra konfidenciali dėl jos senumo arba dėl to, jog tapo vieša. Kadangi kartotinėje paraiškoje nėra argumentų, pagrįstų konkrečiai tuo, kad nagrinėjamiems dokumentams netaikoma bendroji prezumpcija, reikia manyti, jog antrajame ginčijamame sprendime Komisija neturėjo atlikti jų individualaus ir konkretaus tyrimo ir galėjo jiems taikyti bendrąją prezumpciją, pagal kurią juos atskleidus būtų pažeisti atitinkamų įmonių komerciniai interesai (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 80 punktą).

63 Be to, šioje byloje pareikšdama ieškinį ieškovė nepateikė jokio argumento, kuriuo būtų siekiama įrodyti, jog tokia bendroji prezumpcija netaikoma būtent nagrinėjamiems dokumentams. Tik dubliko etape ieškovė nurodė, kad nagrinėjamuose dokumentuose nebuvo konfidencialios komercinės informacijos dėl jų senumo ir dėl to, kad susitarimas dėl pirkimo, kuriame buvo patikslintos pagrindinio susitarimo sąlygos, buvo paskelbtas viešai. Taigi šių kaltinimų, pirmą kartą pateiktų dublike, negalima laikyti ieškinyje pateikto pagrindo papildymu ir bet kuriuo atveju jie turi būti atmesti kaip nepriimtini (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Germanwings / Komisija*, T-375/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:289, 128 punktą).

64 Ieškovės argumentai, kuriais siekiama įrodyti, kad yra viršesnis viešasis interesas, pateisinantis šiuo atveju nagrinėjamų dokumentų atskleidimą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį, kaip tai suprantama pagal 60 ir 61 punktuose minėtą jurisprudenciją, bus nagrinėjami analizuojant antrąjį pagrindą.

– Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos bendrosios prezumpcijos, pagrįstos išimtimi, susijusia su tyrimų, inspekcijų ir audito veiklos apsauga

65 Iš šio sprendimo 55 punkto matyti, kad antrasis ginčijamas sprendimas yra pagrįstas motyvais dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos išimties, susijusios su atitinkamų įmonių komercinių interesų apsauga. Darytina išvada, kad galimas jo neteisėtumas, kai kalbama apie motyvus dėl numatytos išimties, susijusios su tyrimų veiklos tikslų apsauga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, bet kuriuo atveju neturės poveikio jo teisėtumui apskritai. Taigi nereikia patikrinti, ar nagrinėjamu atveju Komisija galėjo veiksmingai grįsti atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais bendrąja prezumpcija, pagrįsta pastarąja išimtimi (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 88 punktą ir 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, T-456/13, nepaskelbtas Rink., EU:C:2015:185, 86 punktą).

66 Taigi negalima pritarti pirmajam pagrindui ir jį reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pažeidimu

67 Pateikdama antrąjį pagrindą ieškovė iš esmės teigia, kad nagrinėjamu atveju yra viršesnis viešasis interesas, kuris pateisina nagrinėjamų dokumentų atskleidimą. Šis interesas pagrįstas skaidrumu, viešųjų lėšų ir privatizacijos procedūrų kontrole ir kyla iš galėjimo sukelti rimtą pavojų Čekijos Respublikos bankų sektoriaus stabilumui.

68 Pirma, *Agrobanka Praha* buvo privatizuotas neskaidriai ir buvo pagrįstų priežasčių įtarti Čekijos valstybės institucijų neteisėtus veiksmus per jo restruktūrizaciją ir pertvarkymą. Be to, dabar vyksta baudžiamasis procesas, susijęs su tam tikrų asmenų padarytomis klaidomis per minėtą restruktūrizaciją. Anot ieškovės, kadangi valstybės pagalba buvo suteikta iš Čekijos Respublikos lėšų, taigi iš Čekijos piliečių lėšų, yra viršesnis viešasis interesas, pateisinantis nagrinėjamų dokumentų atskleidimą.

69 Antra, ieškovė teigia: kadangi dalies *Agrobanka Praha* pardavimo *GE Capital Bank* teisėtumas yra abejotinas, tai gali kelti grėsmę Čekijos bankų sektoriaus stabilumui ir gali paaiškėti, kad prireiks didelių valstybės subsidijų, finansuojamų Čekijos mokesčių mokėtojų lėšomis.

70 Galiausiai ieškovė teigia, jog vien tai, kad vyksta su ja susijusi civilinė byla, nereiškia, jog yra paprastas privatus interesas susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, dėl kurio reikia atmesti viršesnio viešojo intereso egzistavimą.

71 Komisija prašo atmesti antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

72 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip buvo priminta šio sprendimo 60 punkte, dokumentų, susijusių su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, konfidencialumo bendroji prezumpcija nepanaikina galimybės įrodyti, kad tam tikram dokumentui, kurį prašoma atskleisti, netaikoma ši prezumpcija arba kad yra viršesnis viešasis interesas, pateisinantis šio dokumento atskleidimą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62 punktas ir 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 39 punktas).

73 Taigi pagal jurisprudenciją tas, kas tvirtina, kad egzistuoja viršesnis visuomenės interesas, turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, pateisinančias atitinkamų dokumentų atskleidimą (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94 punktą ir 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 40 punktą).

74 Nagrinėjamu atveju antrajame ginčijamame sprendime Komisija manė, kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisina dokumentų atskleidimo pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį. Anot Komisijos, nagrinėjamos valstybės pagalbos teisėtumas negalėjo būti vertinamas per leidimo susipažinti su dokumentais procedūrą ir į privatų interesą, kurį galėjo turėti ieškovė, kad būtų atskleisti dokumentai, susiję su kapitalo injekcija į *GE Group*, negalima atsižvelgti vertinant viršesnį viešąjį interesą.

75 Šiame Komisijos atliktame vertinime nėra jokios vertinimo klaidos.

76 Iš tiesų, pirma, dėl intereso, susijusio su skaidrumu, pažymėtina, kad tai tikrai yra viešasis interesas, nes jis yra objektyvus ir bendras (2015 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Technion ir Technion Research & Development Foundation / Komisija*, T-480/11, EU:T:2015:272, 78 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Vis dėlto taip pat bendrais svarstymais, kuriuos pateikė ieškovė, t. y. kad yra interesas suprasti, kaip buvo privatizuotas *Agrobanka Praha*, kad panašių pažeidimų nebūtų daroma ateityje, ir yra interesas sustiprinti Čekijos piliečių pasitikėjimą vyriausybės institucijomis, nes šie piliečiai galės įsitikinti, jog dalyvavusių vyriausybės institucijų veiksmai buvo teisėti, pakankami ir tinkami, negalima įrodyti, kad skaidrumo principas šioje byloje yra toks svarbus, jog gali viršyti priežasčių, pateisinančių atsisakymą atskleisti nagrinėjamus dokumentus, svarbą (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92 ir 93 punktus).

77 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Sąjungos teismas jau turėjo progą konstatuoti, jog visuomenės interesas, kad remiantis skaidrumo principu, kuriuo siekiama užtikrinti geresnį piliečių dalyvavimą sprendimų priėmimo procese ir garantuoti didesnį administracijos legitimumą, veiksmingumą ir atsakingumą piliečiams demokratinėje sistemoje, jai būtų pateiktas dokumentas, nėra toks svarbus, kalbant apie su administracine procedūra susijusį dokumentą, kaip kalbant apie dokumentą, susijusį su procedūra, kurioje Sąjungos institucija dalyvauja kaip teisės aktų leidėja (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 60 punktą ir 2014 m. kovo 20 d. Sprendimo *Reagens / Komisija*, T-181/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:139, 140 punktą).

78 Vis dėlto šioje byloje nagrinėjami dokumentai akivaizdžiai susiję su administracine procedūra, t. y. su valstybės pagalbos kontrolės procedūra.

79 Be to, kalbant apie interesą, susijusį su viešųjų lėšų valdymu ir privatizacijos procedūrų kontrole, ir interesą, kilusį iš galimo pavojaus bankų sektoriaus Čekijos Respublikoje stabilumui dėl tariamo *Agrobanka Praha* banko privatizacijos sandorių neteisėtumo, pažymėtina, kad, kaip nurodo Komisija, Sprendime 2008/214 ji nusprendė, jog privatizuojant ir restruktūrizuojant *Agrobanka Praha* banką suteikta valstybės pagalba *GE Capital Bank* ir *GE Capital International Holdings Corporation, USA* buvo suderinama su vidaus rinka. Šioje byloje ieškovė negali ginčyti šių vertinimų teiginiais, susijusiais su galimu Čekijos valstybės priimtų priemonių neteisėtumu. Šioje byloje dėl leidimo susipažinti su dokumentais ieškovė neturi įrodyti *Agrobanka Praha* privatizacijos sandorių neteisėtumo, o Bendrasis Teismas negali dėl to pateikti klausimų (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *AlzChem / Komisija*, T-451/15. nepaskelbtas Rink., apskųsto apeliacine tvarka, EU:T:2017:588, 46 punktą).

80 Atvirkščiai, jei vyksta nacionaliniai procesai, be kita ko, susiję su tam tikrų asmenų, dalyvavusių *Agrobanka Praha* privatizavimo sandoriuose, klaidomis, kaip tai pripažįsta ieškovė, per šiuos procesus gali būti užtikrintas viešasis interesas, susijęs su viešųjų lėšų valdymo, atliekamo valstybės institucijų,

kontrole. Taigi šiuo atveju viešuoju interesu gali būti remiamasi tokiuose nacionaliniuose procesuose, kuriais siekiama šių asmenų veiksmų per nagrinėjamą privatizaciją kontrolės (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Spirlea / Komisija*, T-306/12, EU:T:2014:816, 98 punktą).

81 Taigi ieškovės prašomas leidimas susipažinti su dokumentais gali tik atskleisti jos galimą privatų interesą, kad pagrįstų jos pačios įsitikinimus, susijusius su Čekijos valstybės institucijų veiksmų neteisėtumu, kaip antai nurodytus kartotinėje paraiškoje ir ieškinyje, ir prireikus juos įrodytų per pradėtą teismo procesą arba paskelbtų viešai galimas klaidas, padarytas per šias procedūras.

82 Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama suteikti visuomenei galimybę susipažinti su institucijų dokumentais, o ne nustatyti konkrečių interesų apsaugos taisykles, kad vienas ar kitas asmuo galėtų susipažinti su vienu iš šių dokumentų (2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43 punktas).

83 Be to, nors Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytų išimčių sistema yra pagrįsta esant konkrečiai situacijai kylančių interesų palyginimu, t. y. viena vertus, interesų, kuriems galėtų būti pakenkta atskleidus atitinkamus dokumentus, ir, kita vertus, interesų, kuriuos toks atskleidimas atitiktų, kiek tai susiję su pastaraisiais interesais, atsižvelgti galima tik į viršesnį viešąjį interesą. Šis interesas turi būti objektyvaus ir bendro pobūdžio ir neturi būti painiojamas su konkrečiais ar privačiais interesais, nes tokie konkretūs ar privatūs interesai nėra svarbus kriterijus lyginant interesus, kaip numatyta šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje (pagal analogiją žr. 2014 m. kovo 20 d. Sprendimo *Reagens / Komisija*, T-181/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:139, 142 punktą).

84 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad institucija, kuri turi nuspręsti, ar atskleidus dokumentus visuomenei galėtų būti pakenkta pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį saugomiems interesams, negali atsižvelgti į konkretų pareiškėjo suinteresuotumą gauti šiuos dokumentus ir individualią jo situaciją, nebent tai susiję su viršesniu viešuoju interesu (šiuo klausimu žr. 2015 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Unión de Almacenistas de Hierros de España / Komisija*, T-623/13, EU:T:2015:268, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

85 Darytina išvada, kad turi būti atmestas antrasis ieškinio pagrindas, taigi ir visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

86 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Arca Capital Bohemia a.s.* padengia bylinėjimosi išlaidas.

Prek Buttigieg Berke

Paskelbtas 2018 m. gruodžio 11 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.